

A MALLORCA
EN EL VII CENTENARI DE LA MORT
DE JAUME I

Exalcem la memòria
d'aquell Rei esforçat, llamp de la guerra,
que morí ple de glòria
després de rescatar la nostra terra.
Desperta tes potències
i rescalfa l'entranya condormida
de tes fibres més íntimes,
terra per l'alt En Jaume redimida!
Ara fa set centúries
que d'esclavatge fóres deslliurada.
Són morts tots els Empúries,
són morts els barons ínclits de Montcada;
llur agonia estrènua
ploren encara els pins ferits de llança
amb llàgrimes balsàmiques
i apar que al vent sospirin d'enyorança.
Veig encar la boscúria
i els llocs sants del combat i el nom que en resta
sobre la humana incúria,
per testimoni etern de la gran gesta;
però no veig la glòria
de cavallers ni d'armes que hi onegi,
i l'espasa fulmínia
del Rei ardit, no veig qui la manegi.
On són avui, oh pàtria,
els teus herois? On llur esmussa llança?
Com combatràs la fúria
de la lluita futura que s'atansa?...
Amunt!, és hora, oh pàtria,
alça't a la claror d'una alba nova,
arbora els teus vells ímpetus
i prepara't pel dia de la prova.
Lluny ja ta closa Arcàdia
i ses èglogues mortes! Oh poetes,
fiblem-la amb furors iàmriques,
trempe-la al foc de rítmiques sagetes...
Redreça't, terra fèrvida,
renova l'esplendor del teu Reialme,
reprèn la teva història
pels camins que et marcava el rei En Jaume!

GUILLEM COLOM
Mestre en Gay Saber